

РЕШЕНИЕ

№ 9144

гр. София, 18.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 25.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **10201** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба, подадена от адв. В. И. И. – пълномощник на „Кронос Ауто Рент“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22220522006793-091-001/21.06.2023 г., издаден от В. В. – Началник сектор, възложител на ревизията и Н. Р. – главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията, потвърден с решение №1256/31.08.2023г на директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ С., с който е ангажирана отговорността на дружеството по чл.177 от ЗДДС за задължения на „Дивна-2001“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в размер на 69346.93лв невнесен от доставчика данък и 12895.60лв - лихва.

С жалбата се иска отмяна на обжалвания ревизионен акт, като се твърди, че същият е незаконосъобразен поради противоречие с чл. 177 ЗДДС. Посочва се, че органите по приходите не са доказали изпълнение на субективните предпоставки на чл. 177, ал. 2 ЗДДС – съществуващо или дължимо знание, че данъкът няма да бъде внесен от „Дивна-2001“ ЕООД. Изводите на приходните органи били противоречиви, нелогични и взаимоизключващи се. Твърди се, че от установените в хода на ревизията факти и обстоятелство не следва извод, че „Кронос Ауто Рент“ ЕАД е знаело или е било длъжно да знае, че данъкът по получените доставки няма да бъде внесен от доставчика. Твърди се, че са нарушени принципите по чл. 2 и чл. 3 ДОПК, както и принципа на оправдани правни очаквания. Не ставало ясно коя хипотеза на чл. 177,

ал. 2 ЗДДС се твърди да е налице в конкретния случай – наличие на знание или задължение за знание. Изложените в РА и потвърждаващото го решение мотиви относно субективния елемент на отговорността са непоследователни, нелогични и необосновани. Твърди се, че „Кронос Ауто Рент“ ЕАД е положило дължимата грижа и е взело необходимите мерки, които разумно могат да се изискват от него, за да се увери, че стоките ще бъдат получени и че доставките не са част от данъчна измама. Иска се отмяна на обжалвания ревизионен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. И., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на разноски, за които е представен списък.

Ответникът – Директор на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. И. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не е заявила становище по жалбата.

Административен съд София – град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220522006793-020-001/22.11.2022 г. (л.33), връчена на 25.11.2022 г. (л.35), изменена със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р-22220522006793-020-002/23.01.2023 г. (л.36), връчена на 24.01.2023 г. (л.38) и ЗИЗВР № № Р-22220522006793-020-003/22.02.2023 г. (л.39), връчена на 24.02.2023 г. (л.41), за установяване на отговорност за данък върху добавената стойност по чл. 177 ЗДДС на „ДИВНА-2021“ ЕООД, за извършени доставки, документирани с фактури № [ЕГН]/01.08.2021 г. № [ЕГН]/09.08.2021 г., № [ЕГН]/16.08.2021 г. и [ЕГН]/ 16.08.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22220522006793-092-001/09.05.2023 г. (л.45), връчен на 12.05.2023 г. (л. 53). Срещу констатациите в РД е подадено възражение.

Ревизионното производство приключва с Ревизионен акт (РА) № Р-22220522006793-091-001/21.06.2023 г. (л. 55), издаден от В. В. – началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Н. Р., главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 26.06.2023 г. (л.59).

Ревизионният акт е обжалван по административен ред с жалба вх. № 53-07-149/30.06.2023 г. (л. 66), въз основа на която директорът на дирекция ОДОП се е произнесъл с решение № 1256/31.08.2023 г. Приемайки жалбата за неоснователна, административният орган е потвърдил изцяло издадения ревизионен акт. В решението е посочено, че чрез включване в дневника за покупки и справка – декларация за д. период м.08.2021 г. „Кронос Ауто Рент“ ЕАД е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 70 040.00 лв. по 4 фактури, издадени от „Дивна-2001“ ЕООД. Предмет на доставките са 2 автомобила – М., модел С 500 4 М. с рама W1K223163A006310 и А. А8, рама WAUZZZF80KN007760. Процесния доставчик „Дивна-2001“ ЕООД е включил фактурите в дневника за продажби и в справка – декларация за д.период м.08.2021 г.

В решението е посочено също така, че при извършена насрещна проверка на „Дивна-2001“ ЕООД са представени фактури №№ 1000/01.08.2021 г., 1001/09.08.2021

г., 1002/16.08.2021 г. и 1003/16.08.2021 г., издадени на ревизираното лице за доставка на автомобилите и банково извличение, съгласно които „Кронос Ауто Рент“ ЕАД е извършило плащания в размер на 415 240.00 лв. – на 09.08.2021 г. аванс в размер на 391 000.00 лв., на 27.08.2021 г. – 5000 лв. и на 30.08.2021 г. – 19 240.00 лв. От „Дивна-2001“ ЕООД са представени фактури за вътреобщностни придобивания на леките автомобили. Автомобил М. С 500 е придобит с фактура № 168520/13.08.2021 г., издадена от „BRINKMANN“ G., ДДС № DE137632159, А. А8 е придобит с фактура № 10...02654/16.08.2021 г., издадена от „L.“ G., ДДС № DE317452132.

От РД и РА се установява, че в хода на ревизионното производство е искана информация от ОД МВР С., като са представени документи, свързани с регистрацията на лек автомобил А. А8. От СДВР са представени документи касаещи другия автомобил, както и данни за извършени нарушения на ЗДвП от управляван от А. А. – член на съвета на директорите и управляващ „Кронос Ауто Рент“ ЕАД автомобил М. с рама W1K223163A006310.

От изискани и представени документи от „ОТП Лизинг“ ЕООД, приходните органи са установили, че автомобил марка А. А8 с рама WAUZZZF80KN007760 е придобит с Договор за финансов лизинг № 216133859665/10.09.2021 г. от „ПРОФИ 2016“ ООД. Управител и съдружник в това дружество е А. Н. К., който е управител и едноличен собственик на капитала на „КРОНОС ЕКОПЕТРОЛИУМ“ ЕООД, дружество, което е част от групата К. с предишен собственик на капитала „ПРОПЪРТИ КЕПИТЪЛ ГРУП“ АД, което е и едноличен собственик на капитала на „Кронос Ауто Рент“ ЕАД. Дружествата „Кронос Ауто Рент“ ЕАД и „КРОНОС ЕКОПЕТРОЛИУМ“ ЕООД са регистрирани на един и същи адрес. Справките – декларации по ЗДДС за периодите от м.01.2021 г. до .12.2021 г., в това число „Кронос Ауто Рент“ ЕАД, „Кронос ЕКОПЕТРОЛИУМ“ ЕООД, „КРОНОС АГРО ХОЛДИНГ“ АД и „ПРОПЪРТИ КЕПИТЪЛ ГРУП“ АД са подавани от един и същи IP адрес. С оглед на това е направен извод, че ползвателите на автомобилите са лица, свързани с групата „К.“.

С Протокол № 1938005/20.04.2023 г. (л.207) е приобщена молба за обмен на информация с Референтен № V. BG 037240 DE BG-22-00234xklsx 20220815 AF RI R до данъчната/приходната администрация на Германия. Изискана е информация от кого е поръчан автомобил А. А8 с рама WAUZZZF80KN007760 по фактурата, издадена от L. G. на 16.08.2021 г. Съгласно отговора от администрацията на Германия, поръчката на автомобила, закупен от „Дивна-2001“ ЕООД, е направена от електронна поща [електронна поща], телефонният контакт е осъществен от номер +359887656560.

От получен от А1 България ЕООД отговор, мобилен номер [ЕГН] е с ползвател / собственост на „КРОНОС“ АД, регистрирано на общия адрес на „Кронос Ауто Рент“ ЕАД и „Кронос ЕКОПЕТРОЛИУМ“ ЕООД, а именно [населено място], [улица]. При извършена проверка в ИС на НАП е установено, че поръчката е извършена от Н. Г. И., назначен по трудов договор в „КРОНОС АГРО ТРЕЙД“ ЕООД, считано от 18.04.2019 г., на длъжност ръководител отдел „Продажби“. Отбелязано е, че „КРОНОС“ АД е свързано лице с „КРОНОС АУТО РЕНТ“ ЕАД по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ДОПК.

Приходните органи са установили, че ревизираното лице е направило авансово плащане на 93% от стойността на автомобилите в размер на 391 000.00 лв., като към датата на плащането автомобилите не са били собственост на „Дивна-2021“ ЕООД, което било новорегистрирано дружество, без история и не е утвърдено на пазара. Посочено е, че обичайно при доставка между несвързани лица е налице риск доставката да не бъде изпълнена или да бъде изпълнена, но във вид или с качество,

които не отговарят на изискванията на купувача. Видно било, че между „Кронос Ауто Рент“ ЕАД и „Дивна-2021“ ЕООД е налице взаимно доверие, както и знание за упражняваната дейност и вида на доставките. Направен е извод за наличие на свързаност между дружествата. Същевременно се установявало, че „Дивна-2021“ ЕООД не е имало самостоятелна и независима икономическа дейност, като са налице доказателства, че автомобилите са заявени и получени от „Кронос Ауто Рент“ ЕАД, тъй като търговската и административната дейност е ръководена и диктувана от лица, свързани с реалните получатели на автомобилите.

При извършена проверка в ИС на НАП е установено, че за периода на издаване на фактурите „Дивна-2021“ ЕООД е подало СД по ЗДДС с резултат за внасяне в размер на 69 346.93 лв., който не е внесен. Съгласно данни от дирекция „Събиране“, след извършено проучване на финансовото и имущественото състояние на „Дивна-2021“ ЕООД е установено, че същото не притежава движимо и недвижимо имущество, което може да послужи за обезпечаване на публичните задължения и би било обект на продажба по реда на ДОПК. Това обстоятелство е ирелевантно за настоящия процес, а същото би имало значение в производство по обезпечаване на публичното задължение на „Дивна-2021“ ЕООД.

Жалбоподателят е ползвал право на приспадане на данъчен кредит в размер на 70 040.00 лв. по фактури, издадени от „Дивна-2021“ ЕООД. Задълженията за ДДС за доставките не са внесени. Органите по приходите приели, че получателят на доставката е знаел или е бил длъжен да знае, че данъкът няма да бъде внесен. За наличието на втората хипотеза е изтъкнато, че са изпълнени изискванията на чл. 177, ал. 3 ЗДДС, в т.ч. дължимият данък не е ефективно внесен като резултат за данъчен период, от който и да е предходен доставчик по облагаема доставка с предмет същата стока или услуга. Посочено е, че с Решение № 276/20.06.2022 г. по а.н.д. № 1356/2022 г. Ц. И. И., представляващ „Дивна – 2021“ ЕООД, е признат за виновен за престъпление по чл. 227б, ал. 2, вр. ал. 1 НК, за това, че не е поискал Окръжен съд [населено място] да открие производство по несъстоятелност.

На основание чл. 177, ал. 6 ЗДДС е установена субсидиарна отговорност спрямо „Кронос Ауто Рент“ ЕАД, с оглед обстоятелството, че последното е пряк получател по доставки от „Дивна-2021“ ЕООД, документирани с 4 фактури, включени в дневника му за покупки за данъчен период м.08.2021 г.

При така установеното от фактическа страна Съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима за разглеждане, а по същество е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че атакуваният РА № Р-22220522006793-091-001/21.06.2023 г., издаден от В. В. – Началник сектор, възложител на ревизията и Н. Р. – главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 ДОПК.

Оспореният РА е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл следва да се приеме, че мотивите на РД са и

мотиви на РА.

Основателно в жалбата се твърди, че не става ясно коя хипотеза е приел органа да е налице. В РА, както и в решението, от една страна се говори за наличие на знание, а от друга са изложени съображения, обосноваващи наличието на заобикаляне на закона при реално сключена доставка, с оглед приложението на презумпцията по чл. 177, ал. 3 ЗДДС. Не е ясно какъв смисъл се влага от органа по приходите в предположението „което се съдържа в РА ,че „дори да не може да се докаже изпълнение на ал. 2...“, то е налице ал. 3 от чл.177 от ЗДДС . Не става ясно, дали органите по приходите приемат наличие на знание или изпълване на предпоставките за приложение на презумпцията, че получателят на доставката е бил длъжен да знае. Доводи по отношение на презумпцията липсват в РА. Напротив, изрично е посочено, че за доказване на знанието, че данъка няма да бъде внесен, ревизиращият екип е приобщил молба за обмен на информация и се е позовал на резултатите от този обмен. Едва в решението са изложени съображения за евентуално заобикаляне на закона, с което решаващият орган по същество е подменил мотивите на издателите на РА. Както в решението на директора, така и в РА, не е посочена достатъчно ясно конкретно коя хипотеза от необходимия субективен елемент за вменяването на солидарната отговорност по чл. 177 ЗДДС е изпълнена. В този смисъл е решение № 9024 от 13.06.2019 г. по адм. д. № 2235/2019 г., VIII отд. на ВАС. Съдът обаче счита ,че доколкото съгласно чл.156 от ДОПК на оспорване пред съда подлежи РА ,а не решението на органа по чл.152 от ДОПК ,то следва да се анализират именно мотивите на РА.

По отношение материалната законосъобразност на РА, съдът намира следното:

Между страните не се спори за фактите по делото, като е спорен субективният елемент от фактическия състав, а именно наличието на знание или липсата на такова, че данъкът няма да бъде внесен.

Отговорността по чл. 177 ЗДДС е особен вид солидарна отговорност за регистрирано по ЗДДС лице, която възниква, ако са изпълнени елементите на сложния фактически състав, предвиден в посочената разпоредба. Същността на отговорността се състои във възникване на задължение за едно регистрирано лице да заплати задължението за ДДС на друго регистрирано лице. Съгласно чл. 121 и сл. от ЗЗД при солидарната отговорност две или повече лица отговарят за едно и също задължение в целия му размер. Тя възниква по силата на договор или въз основа на закон. В настоящият случай отговорността възниква по силата на чл. 177 ЗДДС. За разлика от солидарната отговорност в гражданското право, солидарната отговорност за чуждо данъчно задължение по реда на ЗДДС се отличава със спецификите: кредиторът е винаги публичен субект – фискът; разпростира се между две лица и това е дефинирано по силата на закона и това са доставчикът, който не е внесъл данъка по конкретната фактура и отговаря за него пред държавата, и получателя на доставката, който е упражнил право на приспадане на данъчен кредит по повод тази доставка. По този начин законът дава възможност за данъка да отговарят едновременно две лица - доставчикът и получателят по облагаемата доставка. Разпоредбата на ал. 6 на чл.177 ЗДДС разширява кръга на отговорните лица по отношение на всеки следващ получател по реда на доставките, а ал. 7 допълва: „Алинея 6 се прилага съответно и по отношение на предходните доставчици“.

Ревизионното производство за реализиране на отговорността по чл. 177 ЗДДС не води до възникване на данъчни задължения, а само до определяне на конкретните субекти,

които се явяват солидарно отговорни за вече възникнало за доставчика публично задължение в определен размер. Лицата, чиято отговорност се ангажирана по реда на чл.177 ЗДДС, не стават носители на данъчното задължение, а отговорни солидарно за изпълнение на данъчното задължение, което е чуждо и поради това в случай, че го изпълнят, за тях възниква правото на регресен иск спрямо действителния длъжник – какъвто в случая е дружеството доставчик, което право може да реализират по общия граждански ред. Правилата на солидарната отговорност за чуждо задължение не са свързани с процеса на събиране на данъка, а с определянето на лицето, което може да бъде задължено да плати този ДДС на хазната (Решение по дело С-384/04, т.24). В обхвата на отговорността по чл. 177 от ЗДДС се включват и задълженията за лихви (Тълкувателно решение № 4 от 10.05.2022 г. по тълк. д. № 2/2020 г., ОСС на ВАС, I и II колегия).

Разпоредбата на чл. 177 ЗДДС изцяло кореспондира с разпоредбата на чл. 205 Директива 2006/112/ЕО на Съвета /съответна на чл. 21, § 3 от Шеста Директива на Съвета/, с която е дадена възможност на държавите-членки, вкл. и в случаите по чл. 193 от същата директива, да предвидят, че лице, различно от платеща на ДДС, е солидарно отговорно за плащането на ДДС. Целта е опазване правата на хазната по възможно най-ефективен начин, съобразявайки принципите на пропорционалност и правна сигурност, които са спазени с изчерпателно и ясно изброените условия предвидени в разпоредбата на чл. 177 ЗДДС.

С цел отстраняване само на пряката вреда за бюджета, в рамките на ползвания данъчен кредит, солидарната отговорност е предвидена само в размера, за който не е внесен ДДС, от лице което вече се е възползвало от правото си на данъчен кредит за същия размер ДДС и което е знаело или е трябвало да знае, че начисленият ДДС няма да бъде внесен.

Допустимостта на солидарната отговорност от гледна точка на общностното право е призната с Решение на С. /сега СЕС/ от 11.05.2006 г. по дело С-384/04, произнесено във връзка с отправено преюдициално запитване относно тълкуването на чл. 21, §3 /съответен на чл. 205 от Директива 2006/112 и чл. 22, §8 от Шеста директива 77/388/ЕО.

Според т.24 от посоченото решение, правилата на солидарната отговорност за чуждо задължение не са свързани с процеса на събиране на данъка, а с определянето на лицето, което може да бъде задължено да плати този ДДС на хазната. В т.28, Съдът е посочил, че разпоредбата на чл. 21, §3 от Шеста директива позволява по принцип на държавите-членки да предприемат мерки, по силата на които дадено лице е солидарно отговорно да плати ДДС, дължим от друго лице. В т.29 обаче е пояснено, че независимо от това, когато държавите-членки упражняват предоставените им от Директивата правомощия, те трябва да спазват общите принципи на правото, които съставляват част от правния ред на Общността, което включва по-специално принципите на правната сигурност и пропорционалността. По-специално по отношение на принципа на пропорционалността, Съдът в т.30 от решението е приел, че

макар и да е законно с мерки, приети от държава-членка на основание чл. 21, §3 от Шеста директива да се цели опазване на хазната по възможно най-ефективен начин, такива мерки не трябва да надхвърлят необходимото за постигане на тази цел. В т.32 от решението е прието, че докато чл. 21, § 3 от Шеста директива позволява на държава-членка да наложи на лице солидарна отговорност за ДДС, ако по времето на доставката това лице е знаело или е имало основателни причини да подозира, че дължимият ДДС по отношение на тази, предходна или бъдеща доставка, би останал неплатен изцяло или отчасти, и да се позовава на презумпции в това отношение, независимо от това е вярно, че такива презумпции не трябва да бъдат формулирани по начин, който да прави практически невъзможно или прекалено трудно данъчно-задълженото лице да ги обори с доказателства за обратното. В заключение Съдът е приел, че чл. 21, §3 от Шеста директива трябва да бъде тълкуван като позволяващ на държава-членка да приеме законодателство, което предвижда данъчно-задължено лице, получател по доставка на стока или услуга и което е знаело или е имало основателни причини да подозира, че дължимият ДДС по отношение на тази доставка, или на предходна, или на бъдеща доставка на тези стоки, би останал неплатен отчасти или изцяло, може да бъде солидарно отговорно за плащане на този ДДС заедно с данъчно-задълженото лице по ДДС. Т. законодателство обаче трябва да бъде съобразено с общите принципи на правото, които съставляват част от правния ред на Общността и които включват по-специално принципите на правната сигурност и на пропорционалността.

При така очертаната правна уредба на солидарната отговорност за ДДС и тълкуването на допустимостта на същата в контекста на общностното право и принципи, солидарната отговорност за ДДС следва да се определи като изключение от общите правила за облагане и идентифициране на данъчно-задължените лица, поради което предпоставките за ангажирането ѝ трябва да са обективно установени и достатъчно ясни с оглед недопускане на разширително тълкуване. Освен това, тези предпоставки не следва да засягат хипотези, при които биха били нарушени общностните принципи или би се стигнало до отклонение от нормалното функциониране на системата на облагане с ДДС.

Както беше посочено, за ангажиране на отговорността по чл. 177 ЗДДС е необходимо от обективна страна лицето да е ползвало право на данъчен кредит, който да е свързан пряко или косвено с дължими и невнесен ДДС, което обстоятелство е налице, а от субективна страна – лицето да е знаело или да е било длъжно да знае, че данъкът няма да бъде внесен.

За целите на чл. 177, ал. 2, разпоредбата на чл. 177, ал. 3 ЗДДС въвежда оборима презумпция за знание, когато са изпълнени едновременно следните условия: 1 дължимият данък по ал. 1 не е ефективно внесен като резултат за данъчен период от който и да е предходен доставчик по облагаема доставка с предмет същата стока или услуга, независимо дали в същия, изменен или преработен вид, и 2 облагаемата доставка е привидна, заобикаля закона или е на цена, която значително се отличава от пазарната.

Във връзка с второто условие – доставката да е привидна или да заобикаля закона е важно да се уточни, че не обхваща случаите, в които съответната хипотеза води до извод за липса на доставка, т.к. в този случай на получателя следва да се откаже правото на данъчен кредит, а не да се вменява отговорност за задължението за доставчика (Решение №2541 от 21.02.2011г. по адм. д. № 9009/2010г. на ВАС).

Относно значителното отклонение от пазарни цени следва да се съобразяват дефинициите по §1, т. 8 и т. 10 от ДР на ДОПК. Тъй като в закона, а и в съдебната практика не е изведен критерий за значително отклонение, трябва във всеки конкретен случай да се извършва анализ и преценка на конкретните условия, при които е сключена сделката (Решение № 12971/30.10.2014г. по адм.д. № 9/2014 г. на ВАС и Решение № 4329 от 6.04.2017г. по адм. д. № 13981/2016 г.).

В случая в РА са изложени мотиви, от които може да се направи извод за знание, че данъкът няма да бъде внесен. Евентуално , за да се подсигури данъчният орган е споменал и предпоставките за приложение на презумпцията по ал. 3, в случай „че не може да се докаже изпълнение на ал. 2-ра“ (стр. 3 от РА). Наличието на знание обаче следва да бъде доказано, а не да се предполага.

Тежестта за доказване е на данъчните органи, като елементите от обективна и субективна страна подлежат на пълно доказване. Пълно е доказването, при което се създава сигурно убеждение за истинността на фактическото твърдение, в случая - за знание на РЛ, че данъкът по процесните фактури, по които дружеството е получател няма да бъде внесен от доставчика. Настоящият състав намира за недоказано наличието на знание у ревизираното лице. Релевантният момент, към който следва да е налице знание е най-късно издаването на фактурата (Решение № 17058 от 12.12.2019 г. по адм. д. № 7741/2019 г., VIII отд. на ВАС). Действително, събрани са писмени доказателства приложени на л.311 и сл. от делото, от които се установява, че от имейл адрес [електронна поща] е водена кореспонденция с Dominik M. L. G., досежно покупката на автомобил А. А8 с рама WAUZZZF80KN007760. Видно от

тези доказателства, разговорите за придобиване на автомобила от страна на „Дивна-2021“ ЕООД са започнали към 29.07.2021 г., а първата фактура за авансово плащане № 1000 е от дата 01.08.2021 г. Според отговора от А1, телефонният номер посочения телефонен номер пък е собственост на К. АД. Това обаче само по себе си не е достатъчно да се обоснове знание, че при последваща доставка данъкът няма да бъде внесен.

В РА органите по приходите са посочили, че „ревизираното лице не е положило грижата на добър стопанин, тъй като е можел да установи, че „Дивна-2021“ ЕООД е новорегистрирано дружество /м.06.2021 г./, без търговска история и репутация, датата му на регистрация по ЗДДС е 09.07.2021 г. „Дивна-2021“ ЕООД не е предлагало други автомобили на пазара, тъй като групата „К.“ са единствените му клиенти през периода на регистрацията му по ЗДДС – 09.07.2021 г. до датата на дерегистрацията му на 01.03.2022 г.“. Тези доводи съдът намира за несъстоятелни. Сключването на търговска сделка с новорегистрирано търговско дружество по никакъв начин не може да обоснове знание, че това дружество няма да изпълни задълженията си към фиска и няма да внесе дължимото ДДС. Лишено от логика е имплицитно направеното съждение, че сключването на сделка с новорегистрирано дружество е заобикаляне на закона. Приемането на този подход би довело до невъзможност което и да е ново дружество да сключва сделки с когото и да било, под страх, контрагента да не бъде обект на ревизия с цел установяване на солидарност.

Съвкупната преценка на доказателствата по делото не установява знание у получателят или задължение за знание, че данъкът по процесната доставка няма да бъде внесен. В случая съдът не установява наличието на нито една от двете предпоставки, въпреки позоваването и на двете от органа. Следва да се отбележи, че доводите за заобикаляне на закона, не се споделят от съда, а по същество подменят волята на ревизиращия екип. Такива доводи не са предявени на ревизираното лице. Реалността на доставката не е спорна, но и не се доказва наличието на специалната цел – да бъде постигнат неправомерен резултат, чрез правомерни действия.

В обобщение съдът намира, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отхвърлен. При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски. Същите са в размер на 50 лв. за внесена държавна такса и 2 440.00 лв. възнаграждение за процесуално представителство или общо в размер на 2 490.00 лв. С оглед липсата на възражение за прекомерност, съдът не следва да обсъжда този въпрос.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „Кронос Ауто Рент“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22220522006793-091-001/21.06.2023 г., издаден от В. В. – Началник сектор, възложител на ревизията и Н. Р. – главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията, с който е установена солидарна отговорност на дружеството за задължения по ЗДДС в размер на 69346.93лв невнесен от доставчика данък и 12895.60лв – лихва , потвърден изцяло от директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ С. с решение № 1256/31.08.2023 г.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ -С. при ЦУ на НАП да заплати на „Кронос Ауто Рент“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] сума в размер на 2 490.00 лв., представляваща сторени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.